

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt
I S 122/21, I ACz 197/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 7 września 2023 r.:

1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów

Sądu Najwyższego;

2. oddala wniosek M. J. o zawieszenie postępowania;

3. odrzuca skargę;

**4. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 30 sierpnia 2023 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach) M. J. (dalej: „skarżący”), zastępowany przez adwokata A. N., złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I S 122/21, I Acz 197/23. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedujący uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej niż 6000 zł, tytułem przewlekłości postępowania, a także kosztów zastępstwa prawnego oraz wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych. Jednocześnie skarżący w skardze złożył wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie imiennie wskazanych

sędziów Sądu Najwyższego, a także wniosek o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych zadanych postanowieniem z 15 marca 2023 r., I NB 4/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Odnośnie do wniosku o zawieszenie postępowania – podlega on oddaleniu, bowiem przedstawione do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zagadnienia prawne w sprawie I NB 4/23 nie mają związku z niniejszą sprawą, lecz dotyczą zagadnień związanych z dopuszczalnością prowadzenia spraw w przedmiocie tzw. testu niezawisłości i bezstronności.

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione

w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane nie tylko skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki ale i postępowanie zażaleniowe na orzeczenie zapadłe w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość.

Z treści skargi wniesionej przez pełnomocnika M. J. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I S 122/21 oraz powiązanego z nim postępowania zażaleniowego o sygn. akt I ACz 197/23. Jak podkreślono powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.

[D.Z.]

[ms]

